

Книги – це маяки в океані часу

(А. Шопенгауер)

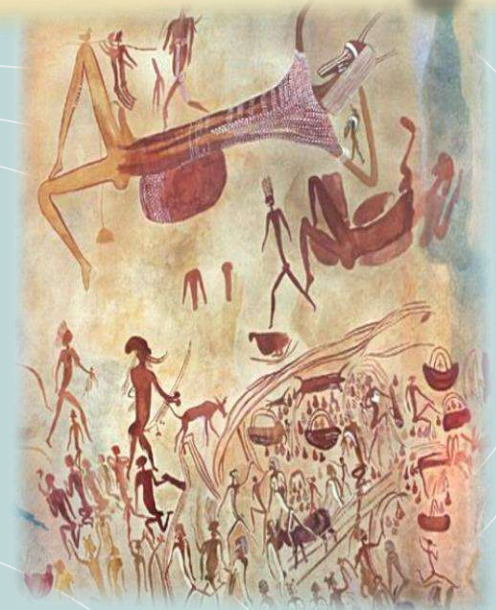
ІСТОРІЯ ПОЯВИ КНИГ

Розповідь от IRINI

Малюнки на камені та стінах печер

Багато-багато років тому не було ні чорнил, ні паперу, ні, тим більше, книг. Інформацію передавали від однієї людини до іншої. Але як же важко запам'ятати дуже різні й довгі історії. Тому люди придумали малювати картинки на камені, на стінах печер.

Від малюнків утворилися ієрогліфи

Слово «ієрогліф» означає «священні знаки».
Кожен ієрогліф означає слово або його частину.
У наш час ієрогліфами пишуть народи Китаю та Японії.

Знаки на глині

У деяких стародавніх державах, таких як Вавилон, Ассирія, Шумер, писали на глині. Загостреними паличками люди видавлювали на сирій глині знаки, схожі на подовжені трикутники – клини. Тому такий лист називається клинописом

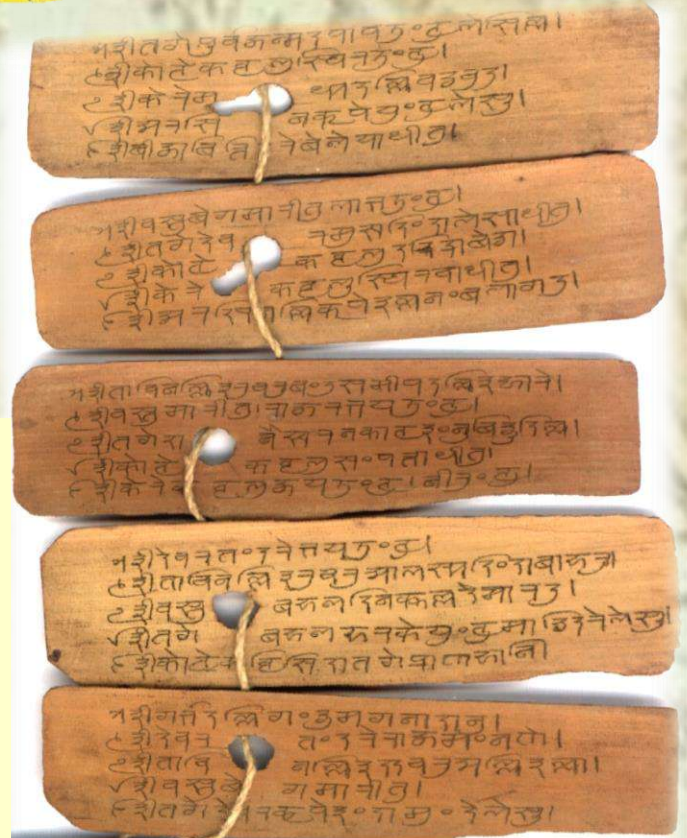
Глиняні книги

Кожна така книга складалася з десятків або навіть сотень глиняних «сторінок», укладених у дерев'яний ящик. Уже в цей час були створені бібліотеки.. Навіть пожежа не змогла знищити глиняні книги, вогонь їм не страшний. Він робить їх тільки міцнішими.

Пальмове

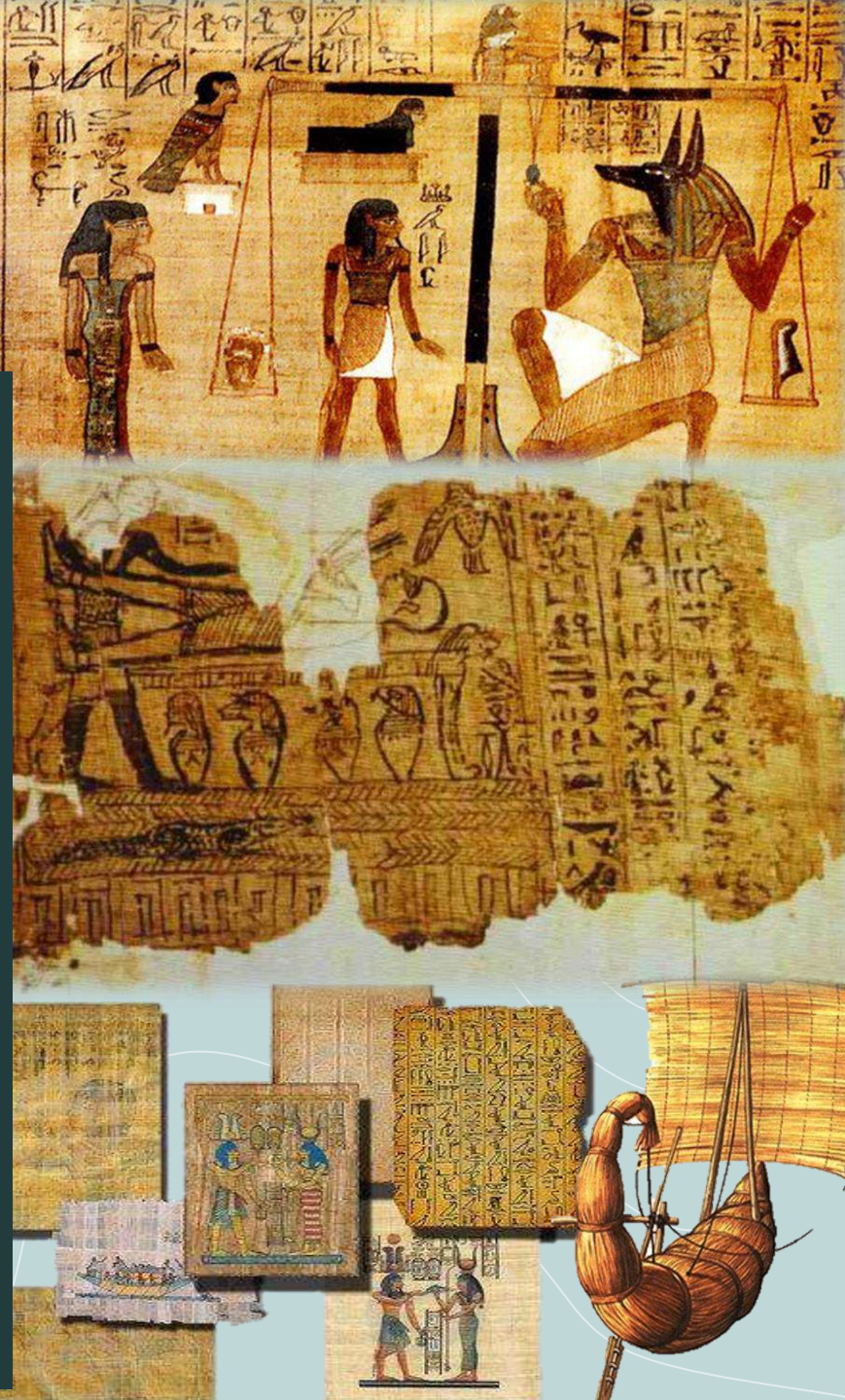
листя

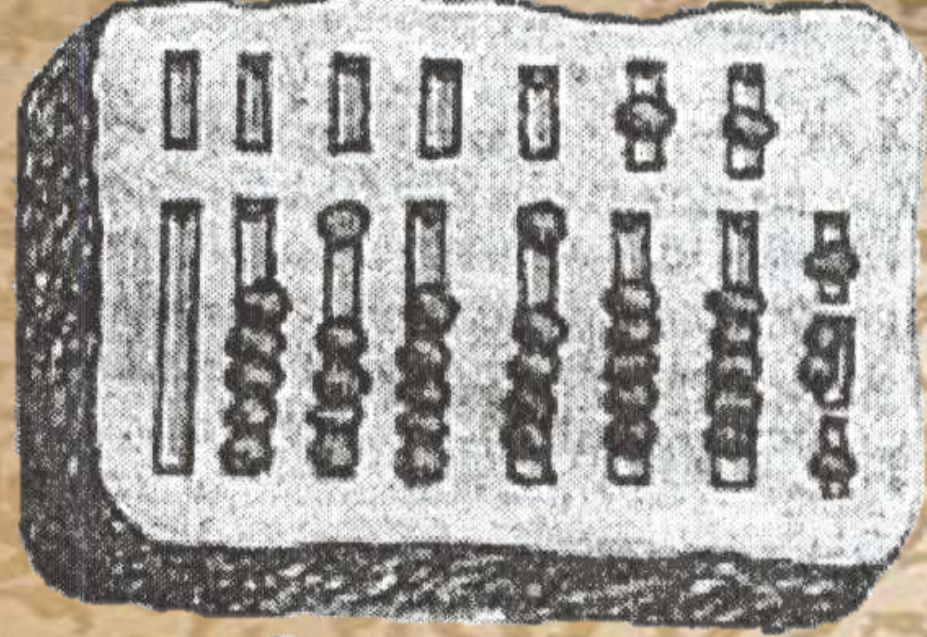
У давній Індії матеріалом для перших книг служило пальмове листя. Палітурки прикрашалися яскравими картинками-мініатюрами. Пальмове листя - матеріал неміцний, тому прадавні індійські книги не вціліли до нашого часу.

Папірус

Процес виготовлення папірусу був досить складним. Серцевину очерету різали на смуги, притискали вагою, сушили на сонці, потім склеювали один з одним. Виходила довга стрічка. Її зручно було зберігати, згортаючи в трубку, оскільки листи папірусу були крихкими й ламалися.. Текст на папірусових свитках писали чорним чорнилом вузькими стовпцями. Папірусові свитки (до 40 м завдовжки) намотували на дерев'яні або кістяні стержні й ховали в шкіряні або дерев'яні футляри. Багато світків дійшли до нас у вигляді уривків. Зараз вони зберігаються в музеях і великих бібліотеках світу.

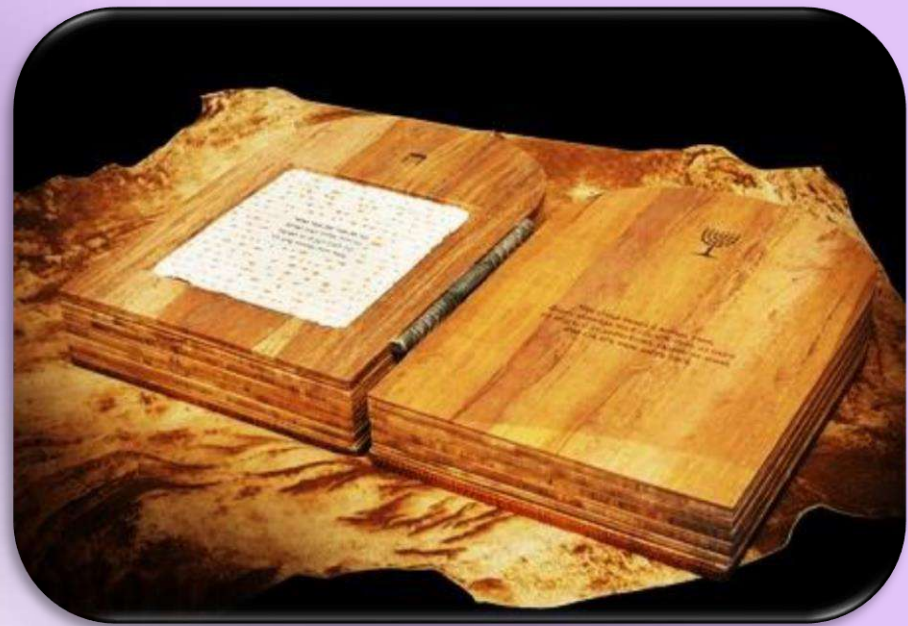

Віск Діск

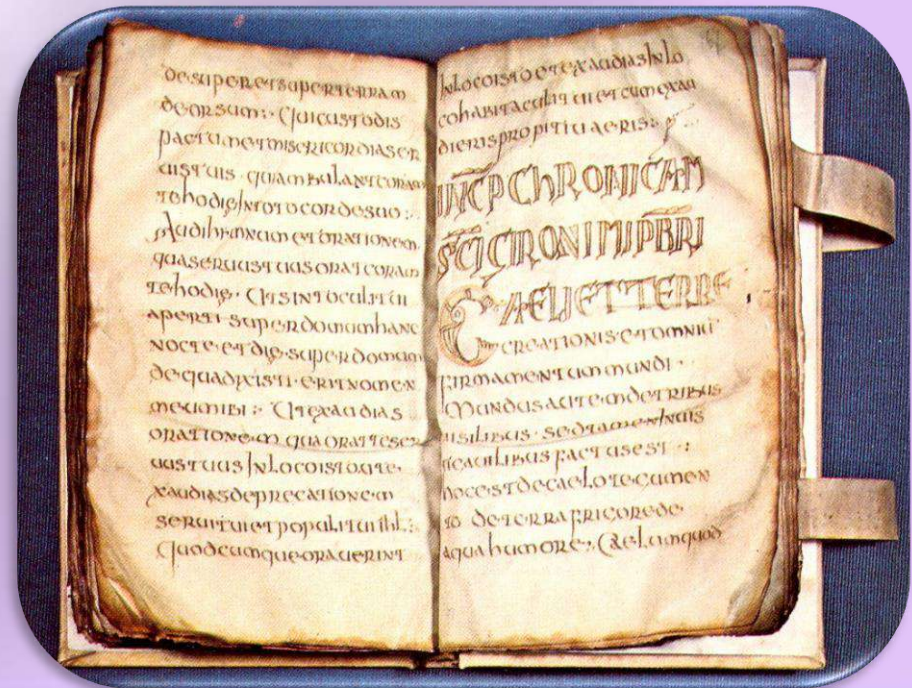

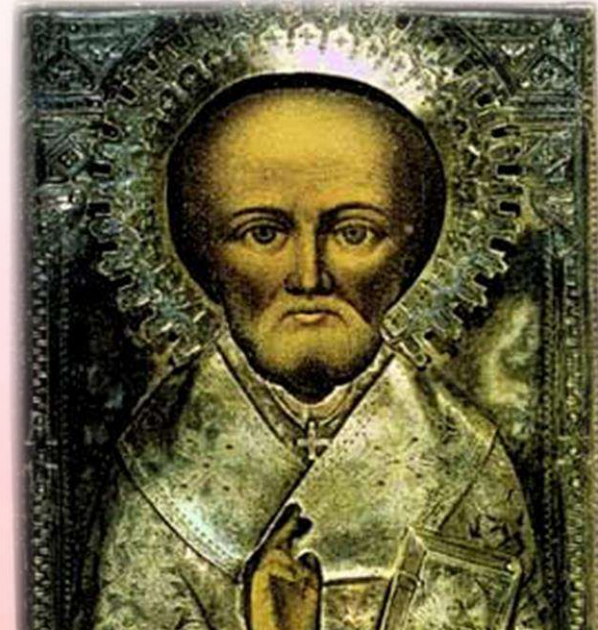
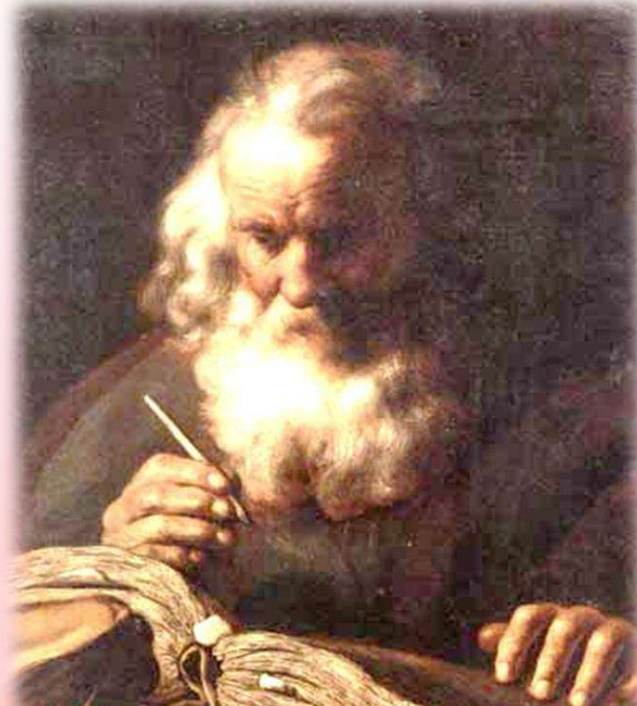
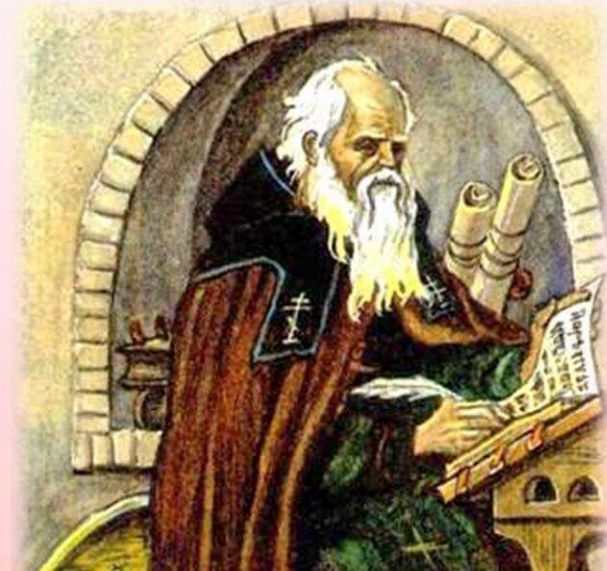
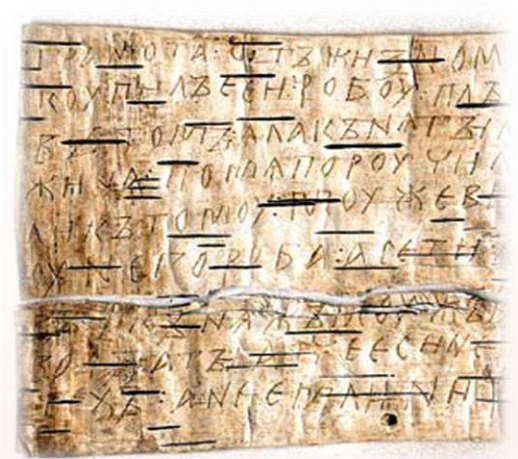
Воском заповнювали дощечки, вистругані в середині та скріплювали шнурками. Такі книжечки служили дуже довго: запис можна було стерти, а потім наново написати. На воскових дощечках писали сталевною або кістяною паличкою – стилем.

Замість папірусу зі шкіри тварин (телят, ягнят) стали робити матеріал - пергамент. Його можна складати, розрізати, листи з пергаменту можна зшивати й робити палітурку. На пергаменті писали пташиним пером, найчастіше гусячим, в урочистих випадках – лебединим. Писали особливим чорнилом, яке вбиралося у шкіру так глибоко, що його не можна було змити.

Пергамент

Книги за давніх часів коштували дорого, оскільки створювалися повільно, ціною кропіткої праці переписувача. Він від руки переписував книгу впродовж декілька місяців, а іноді й років. Писали й переписували книги в основному при монастирях.
У давній Русі переписувачів називали літописцями.

Папір

У II ст.. до н. є. в Китаї винайшли дешевший матеріал для листа – папір. Технологію виготовлення китайські майстри довгий час тримали в секреті. Лише в XIII ст. навчилися виготовлювати папір у країнах Європи.

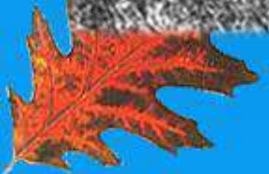
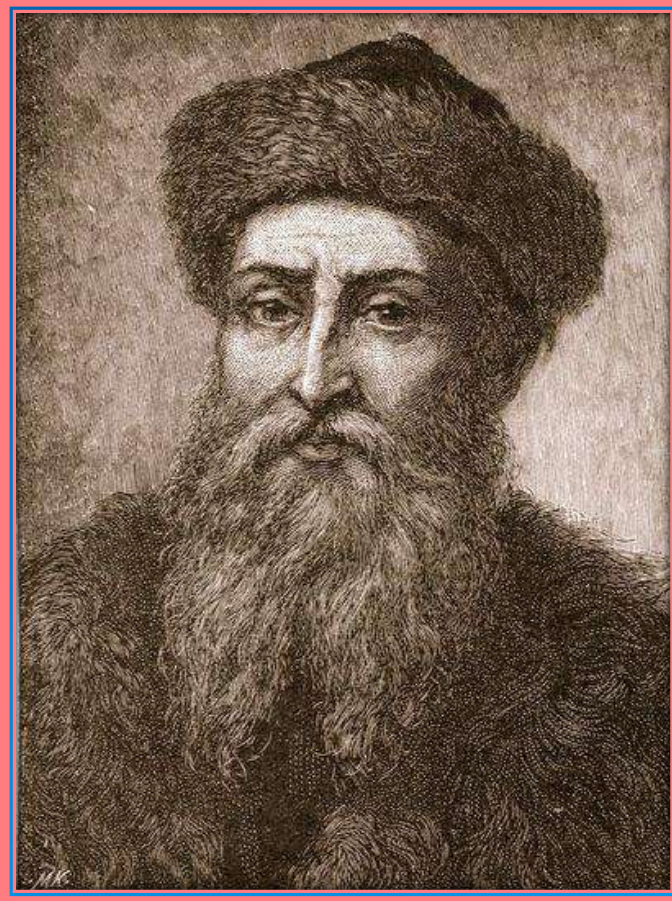

Рукописні книги

У давнину всі книги були рукописними, тому що їх писали від руки. Рукописні книги були справжніми витворами мистецтва. Багато прикрашалися і палітурки.

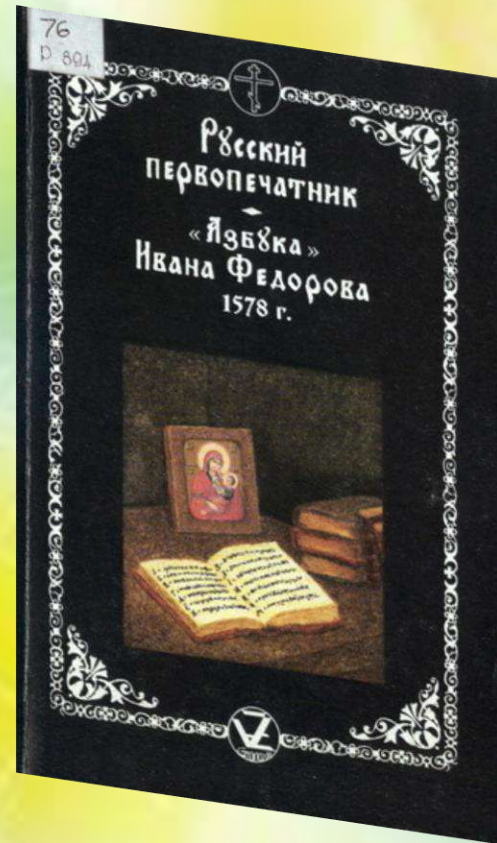
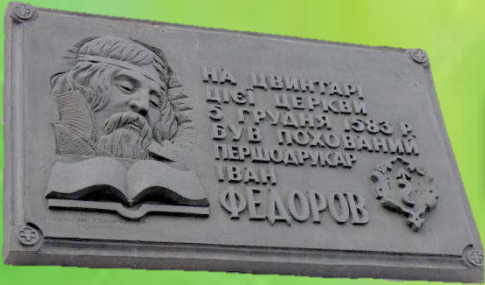
Йоганн Гутенберг

Друкарня

Іван Федоров - першодрукар

Іван Федоров першим став друкувати книги на Русі, його називають першодрукарем. У 1564 році він створив – «Апостол».

Книги – це
вікна, через
які душа
дивиться
у світ
Т. Вільсон

